

Codi Expedient 17SD332NT

Informe Tècnic de la Iniciativa Ciutadana promoguda per la Plataforma ZooXXI per introduir un nou Capítol IV al Títol II destinat a establir la regulació del Parc Zoològic de Barcelona de l'Ordenança sobre la Protecció, la Tinença i la Venda d'Animals.

I. Anàlisi del text articulat

Analitzat el text articulat de la iniciativa ciutadana ZooXXI per introduir un nou Capítol IV al títol II destinat a establir la regulació del Parc Zoològic de Barcelona en tres articles (el 33 bis, ter i quàter) que estableixen els objectius i mitjans del parc zoològic, regulen la incorporació d'animals, la prohibició de l'eutanàsia de gestió, així com els requisits del recinte i de les instal·lacions i les quatre disposicions addicionals.

La proposta és innovadora per ordenar i reconèixer el canvi en el model de zoo i es valora que el redactat de l'article 33 bis no es contradiu ni amb l'Ordenança Municipal sobre la protecció, la tinença i la venda d'animals del 2014 ni amb el Text refós de la Llei de Protecció dels animals (Decret legislatiu 2/2008). A més aquest article marcar el model de futur del zoo de forma clara i en els mateixos termes que es van consensuar al grup de treball i que es va presentar al Consell Municipal de Convivència, Defensa i Protecció dels Animals al desembre de 2016, emfatitzant i garantint la transformació del zoo. No obstant a l'apartat 3 no es contempla la possibilitat de que romanguin al zoo en instal·lacions "finalistes" a on s'informi al públic que aquestes espècies no es tornaran a tenir en captivitat però que com al Zoo tenen unes bones condicions, o per l'edat dels individus, o per la dificultat de trobar un emplaçament millor, romandran fins que es morin.

Respecte a l'article 33 ter sobre la incorporació d'animals i prohibició de l'eutanàsia de gestió, a l'apartat 2, els dos requeriments alhora poden no ser compatibles, perquè les espècies catalogades per la UICN (Unió Internacional per a la Conservació de la Natura) com les amenaçades o en perill d'extinció poden requerir d'un programa de cria en captivitat, mentre es recuperen els hàbitats o desapareixen o es minimitzen els factors causants de la desaparició (p.e.la *quitridiomicosis* dels amfibis). No es poden tenir alhora les dues condicions quan es tracta d'espècies al·lòctones catalogades com amenaçades, o en perill d'extinció perquè poden requerir d'aquests programes per en un futur, plantejar la reintroducció. Un altre dificultat es la valoració de l'efectivitat demostrable dels programes de reintroducció.

Es impossible demostrar l'efectivitat als programes de reintroducció quan es tracta de treballar en noves espècies amenaçades o en perill d'extinció, perquè els programes de reintroducció requereixen de modelitzacions sota diferents supòsits i condicions, per especificar el número i composició òptima dels individus a ser alliberats per any i el número d'anys necessaris per promoure l'establiment d'una població viable. A més són necessaris els anàlisis poblacional de viabilitat i de l'hàbitat per identificar les variables poblacionals i ambientals més significatives i avaluar les interaccions potencials. Tots aquests estudis i models són previs a plantejar una reintroducció tot i disposar d'ells no garanteix l'èxit, per tant si només ens centrem en els

Ajuntament de Barcelona

Àrea Ecologia, Urbanisme i Mobilitat
Direcció Servei drets dels Animals

programes de reintroducció d'efectivitat demostrable –només es participaria amb aquells programes que ja estan funcionant i no podria sumar-se a nous que es puguin plantejar o necessitar- es perd la oportunitat de que el zoo sigui un veritable centre de conservació i protecció de fauna.

A més també s'ha de tenir en compte un altre factor determinant per avaluar un programa de reintroducció d'efectivitat demostrable, es que ens restringirien a probablementment espècies de rèptils, amfibis i invertebrats. Això suposaria descartar les espècies que mostren repertoris complexos d'aprenentatge i comportaments socialment apresos a on la experiència individual són factors claus per tenir capacitat d'adaptació (aquestes són característiques preponderants en aus i mamífers). Aquestes espècies més complexes són les que poden ser les candidates a programes de reintroducció i ja es prou complexa la selecció dels individus, l'avaluació de la viabilitat, la preparació dels individus i el monitoreu post alliberament, com per tenir *a priori* l'efectivitat demostrable quan s'inicien i impulsen aquests programes.

Un altre aspecte que no es pot ser tant restrictiu és la restricció de la cria en captivitat a només les espècies catalogades per la UICN com amenaçades, en perill d'extinció o que pertanyin a programes d'especial protecció legal, generalment fauna autòctona. Aquesta és una màxima que requereix de flexibilitat en l'aplicació perquè s'ha de tenir en consideració que espècies que actualment estan catalogades com a vulnerables, en properes revisions poden canviar de categoria que requereixi de programes de conservació ex situ per reforçar poblacions en el seu hàbitat. Ser flexibles amb aquesta restricció permet garantir l'elevat valor conservacionista de les espècies que habitin al zoo garantint que és destina espai i recursos a les espècies que més els necessiten. La restricció de la reproducció d'espècies que no compleixin aquests requisits afavorirà reduir el nombre d'individus i de recursos al manteniment d'espècies baix valor per la conservació. A més el Zoo de Barcelona és responsable envers tots els seus animals, per la qual cosa està compromès a gestionar la reproducció, utilitzant mètodes de contracepció adequats i segurs i no podrà a recorre a l'eutanàsia com una eina de maneig.

L'article 33 quàter sobre els requisits dels recintes i les instal·lacions, amplien la prohibició de fer espectacles, exhibicions o presentacions amb els animals i destinen un espai per fomentar l'adopció d'animals de companyia. Aquest article complementaria l'article 31 del Capítol III de l'OPTVA sobre Centres d'acollida d'animals salvatges en captivitat i l'article 20 punt 6 del Capítol II per disposar d'un espai al zoo per fomentar i promocionar l'adopció d'animals de companyia abandonats. No obstant, la gestió de l'adopció s'ha de fer al CAACB i a més està sotmesa a taxes, per tant a l'espai destinat al zoo seria només per fomentar, promocionar les adopcions i podria ser un punt d'entrega de l'animal, una vegada s'ha gestionat l'adopció. Respecte al programa de voluntariat, per fer aquesta difusió i foment de l'adopció, estarà sotmès al que estipula la Llei 25/2015 del voluntariat i de foment de l'associacionisme.

Disposició addicional 2a. Xarxa internacional d'associacions de zoos i aquaris, la pertinença a les associacions de zoos i aquaris nacionals i internacionals no són impediment per transformar el zoo, es més, podria generar-se un problema si es deixés de formar part d'aquestes associacions i es volgués reduir el nombre d'espècies i de subjectes que viuran al zoo. Sobre aquest aspecte caldria estudiar si hi han clàusules, acords i pactes amb les associacions que impedeixin la transformació del zoo i si així fos preveure un règim de transitorietat.

**Ajuntament
de Barcelona**

Àrea Ecologia, Urbanisme i Mobilitat
Direcció Servei drets dels Animals

Disposició addicional 3a. Xarxa de voluntariat, tal i com estipula la Llei 25/2015 del voluntariat i de foment de l'associacionisme, l'Ajuntament ni cap administració pública poden tenir persones voluntàries ni gestionar programes de voluntariat. La tasca de voluntariat només es pot desenvolupar en el si d'una entitat no lucrativa a on es vinculen les persones voluntàries a les entitats privades. Seria l'entitat privada sense ànim de lucre qui establiria la col·laboració amb el zoo per a la realització de programes de voluntariat.

Disposició addicional 4a. Directrius per a la paralització de la cria en captivitat. A més de tenir en compte les consideracions realitzades a l'article 33 ter la transformació del zoo es un procés que requereix temps, establir un pla estratègic que defineixi les espècies a potenciar, les que es quedaran fins que es morin, i les que poden anar amb d'altres emplaçaments. Aquest procés necessita temps per negociar convenis de cessió i es imprescindible la col·laboració amb la xarxa de zoos i aquaris nacionals i internacionals, els santuaris i refugis de fauna.

Disposició transitòria 1.a Operativitat com a centre de rescat, recuperació i reubicació, el zoo podrà estar operatiu com a centre de rescat en quan aprovi un pla estratègic que contempli reserves d'espai per a funcionar com a centre de rescat, recuperació i reubicació.

II. Conclusió

Informem favorablement la proposta normativa de modificació de l'Ordenança de protecció, tinença i venda d'animals, sens perjudici de les observacions efectuades

Barcelona, 12 Desembre de 2018

Directora del Servei de Drets dels Animals
Gerència de Medi Ambient i Serveis Urbans